Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36925
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

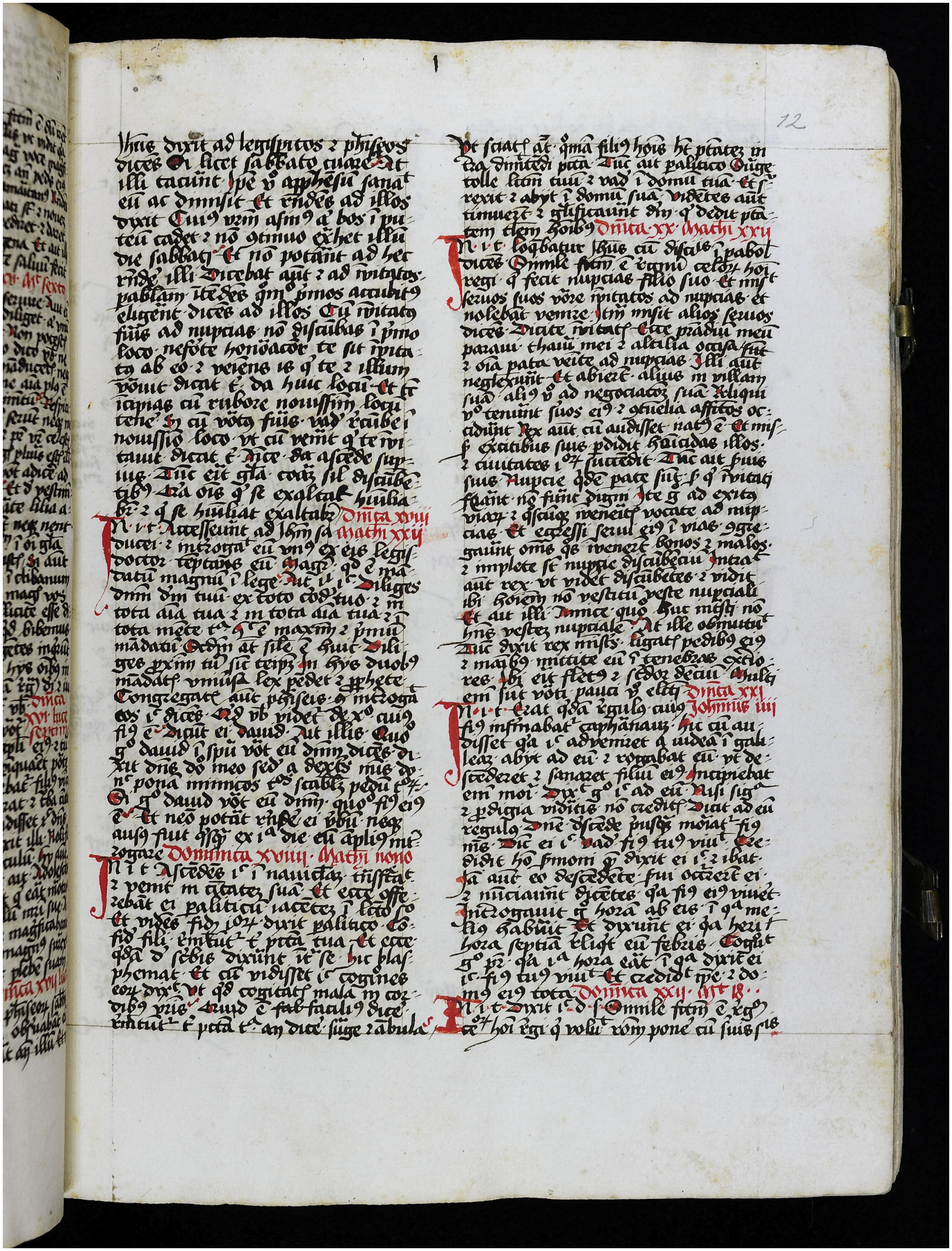

12

Ihus dixit ad legispitos ⁊ phisseos
dicens Si licet sabbato curare. At
illi tacuerunt. Ipse v̄ apprehensu sanat
eum ac dimisit. Et rndens ad illos
dixit. Cuius vestrum asinus aut bos i pu
teum cadet ⁊ nō continuo extrahet illum
die sabbati. Et nō poterant ad hec
rndere illi. Dicebat autem ⁊ ad invitatos
parabolam intendens qm primos accubitus
eligerent dicens ad illos. Cum invitatus
fuis ad nupcias nō discumbas i primo
loco ne forte honoratior te sit invita
tus ab eo ⁊ veniens is qui te ⁊ illum
vocauit dicat tibi da huic locum. Et tu
incipias cum rubore nouissimum locum
tenere. Sed cum vocatus fuis vade recumbe i
nouissimo loco vt cum venerit qui te in
uitauit dicat tibi amice da ascende sup
ius. Tunc erit gloria coram sil discumbe
tibus tecum quia omis qui se exaltauerit humilia
bitur ⁊ qui se humiliat exaltabitur. Dmica xxiiij
Et i t. Accesserunt ad Ihm sa Matth xxij
ducei ⁊ interrogauerunt eum vnus ex eis legis
doctor tentans eum. Magr quod est ma
datum magnum i lege. Ait illi Ihs. Diliges
dnm dm tuum ex toto corde tuo ⁊ in
tota anima tua ⁊ in tota anima tua ⁊ i
tota mente tua. Hoc est maximum ⁊ primum
mandatum. Secdm autem simile est huic. Dili
ges pximum tuum sicut teipsum. In his duobus
mandatis vniuersa lex pendet ⁊ phete.
Congregatis autem phariseis interrogauit
eos Ihs dicens. Quid vobis videtur de xo cuius
filius est. Dicunt ei. David. Ait illis. Quo
modo David in spiritu vocat eum dnm dicens. Di
xit dnus domino meo sede a dextris meis do
nec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.
Si ergo David vocat eum dnm quomodo filius eius
est. Et nemo poterat rndere ei vbum neque
ausus fuit ex illa die eum amplius in
terrogare. Dominica xxviij. Matth nono
Et i t. Ascendens Ihs in nauicula transiuit
⁊ venit in ciuitatem suam. Et ecce offe
rebant ei paralitcum iacentem i lecto
Et videns Ihs fidem eorum dixit paralitico
fide fili remittuntur tibi peccata tua. Et ecce
quidam de scribis dixerunt intra se hic blas
phemat. Et cum vidisset Ihs cogitationes
eorum dixit vt quid cogitatis mala in cor
dibus vestris. Quid est facilius dicere
remittuntur tibi peccata tua an dicere surge ⁊ ambula
Vt sciatis autem quia filius hominis habet potestatem in
terra dimittendi peccata. Tunc ait paralitico. Surge
tolle lectum tuum ⁊ vade in domum tuam. Et
surrexit ⁊ abiit in domum suam. Videntes autem
timuerunt ⁊ glorificauerunt dm qui dedit pote
statem tantam hominibus. Dmica xx. Matth xxij
Et i t. loquebatur Ihs eis in parabolis
dicens. Simile factum est regno celorum homini
regi qui fecit nupcias filio suo. Et misit
seruos suos vocare inuitatos ad nupcias. Et
nolebant venire. Iterum misit alios seruos
dicens. Dicite inuitatis. Ecce prandium meum
paraui. Tauri mei ⁊ altilia occisa sunt
⁊ omia parata venite ad nupcias. Illi autem
neglexerunt. Et abierunt alius in villam
suam alius vero ad negociacionem suam. Reliqui
vero tenuerunt seruos eius ⁊ contumelia affectos oc
ciderunt. Rex autem cum audisset natus est. Et mis
sis exercitibus suis perdidit homicidas illos.
⁊ ciuitatem illorum incendit. Tunc ait seruis
suis. Nupcie quidem parate sunt. sed qui inuitati
fuerunt non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus
viarum ⁊ quoscumque inueneritis vocate ad nup
cias. Et egressi serui eius in vias omes
congregauerunt omes quos inuenerunt bonos ⁊ malos.
⁊ impletum est nupcie discumbentium. Intrauit
autem rex vt videret discumbentes ⁊ vidit
ibi hominem non vestitum veste nupciali
Et ait illi. Amice quomodo huc ingressus non
habens vestem nupcialem. At ille obmutuit
Tunc dixit rex ministris. Ligatis pedibus eius
⁊ manibus mittite eum in tenebras exte
riores. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentium. Multi
enim sunt vocati paucis vero electis. Dmica xxi
Et i t. Erat quidam regulus cuius Johannis iiij
filius infirmabatur capharnaum. Hic cum au
disset quia Ihs adveniret a iudea in gali
leam abiit ad eum ⁊ rogabat eum vt de
scenderet ⁊ sanaret filium eius incipiebat
enim mori. Dixit ergo Ihs ad eum. Nisi signa
⁊ prodigia videritis non credetis. Dicit ad eum
regulus. Dne descende priusquam moriatur filius
meus. Dicit ei Ihs. Vade filius tuus viuit. Cre
didit homo sermoni quem dixit ei Ihs ⁊ ibat.
Iam autem eo descendente fili occurrerunt ei
⁊ nunciauerunt dicentes quia filius eius viuit
Interrogauit igitur horam ab eis in qua me
lius habuerit. Et dixerunt ei quia heri
hora septima dimisit eum febris. Cognouit
ergo pr quia in hora eadem in qua dixit ei
Ihs filius tuus viuit. Et credidit ipse ⁊ do
mus eius tota. Dominica xxij. Matth 18
Et i t. dixit Ihs. Simile factum est regno
celorum homini regi qui voluit rationem ponere cum suis ser